

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18.12.2012 senátem ve složení z předsedy senátu Mgr. Ing. Miroslava Vajganta a soudců přísedících Ing. Miroslava Bultase a Štěpána Kuhna

t a k t o :

obžalovaný

██

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████,

se podle § 226 písm. a) trestního řádu

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

podané OSZ v Tachově dne 10.6.2011 pod čj. Zt 9/2011-63 pro skutek spočívající v tom, že

- 1) v přesně nezjištěný den v období od 1.7.2007 do 20.7.2007 na letním táboře na ██████████, okr. ██████████ pořádaném v rámci občanského sdružení ██████████ se sídlem ██████████, ██████████ č. ██████████, kde působil jako osoba se zodpovědností za děti, si do svého stanu pozval tehdy dvanáctiletého poškozeného ██████████, nar. ██████████, lehl si k němu na postel, po dobu asi 45 minut ho hladil po zádech i po těle a sahal mu na přirození, povídal mu o erekci jiného chlapce při saunování a poté mu svojí rukou stimuloval penis jako při masturbaci, kdy poškozený vzhledem ke svému věku nedosáhl erekce, ani ejakulace, naopak byl situací natolik zaskočen a vystrašený, že se jednání obviněného jako dospělého nadřízeného slovně ani fyzicky nebránil a jednání obviněného ukončil tím, že prohlásil, že je unavený a musí odejít na hlídku, po návratu z letního tábora poškozený z důvodu uvedeného jednání obviněného přestal oddíl občanského sdružení ██████████ navštěvovat,

pokračování

8T 66/2011-467

2) v přesně nezjištěných dnech v období od 1.7.2007 do 14.7.2007 na letním dětském táboře na [REDAKCE], okr. [REDAKCE] pořádaném v rámci občanského sdružení [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], kde mu byl jako tzv. "patronovi" svěřen poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se s tímto postupně sblížoval, při setkáních o samotě ve svém stanu se poškozeného dotýkal, hladil ho, a **to** postupem času i na intimních místech a tato jeho jednání vyústila cca v šesti případech až v dráždění penisu poškozeného rukou obviněného zakončeného ejakulací poškozeného, který byl jednáním obviněného natolik zaskočen, že se uvedenímu jednání obviněného fyzicky ani verbálně nebránil,

3) v přesně nezjištěných dnech v období od 29.6.2008 do 18.7.2008 na letním dětském táboře na [REDAKCE], okr. [REDAKCE] pořádaném v rámci občanského sdružení [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], kde mu byl opět jako tzv. "patronovi" svěřen poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se s tímto postupně sblížoval, při jejich setkáních o samotě ve stanu obviněného se poškozeného dotýkal, hladil ho, a to s postupem času i na intimních místech, kdy tato **jednání obviněného** vyústila cca v šesti případech až v dráždění penisu poškozeného rukou obviněného zakončeném ejakulací poškozeného, který byl jednáním obviněného natolik zaskočen, že se uvedenímu jednání obviněného fyzicky ani verbálně nebránil,

4) v přesně nezjištěných dnech v období od 13.11.2008 do 17.11.2008 při čtyřdenním přechodu [REDAKCE], [REDAKCE], akci pořádané v rámci občanského sdružení [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], v blíže nezjištěném penzionu, když spal na pokoji na jednom dvojlůžku s **tehdy nezletilou** poškozenou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která mu byla jako tzv. "patronovi" svěřena, poškozenou po dobu asi 20 minut osahával na holém těle pod pyžamem, **kdy jí sahal na prsa, hladil ji po holých nohách a na lýtkách**, čemuž se poškozená ze strachu nebránila, neboť pro ni obviněný byl nejen kamarádem, ale také autorita, neboť byl funkcionářem občanského sdružení [REDAKCE],

čímž měl spáchat pod body 1) a 2) pokračující trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. v jednočinném souběhu s pokračujícím trestným činem ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), písm. c) trestního zákona č. 140/1961 Sb., **pod body 3) a 4) samostatné** trestné činy pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. v **bodech 3) a 4) v jednočinném souběhu s trestnými činy ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), písm. c) trestního zákona č. 140/1961 Sb.**

neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které je obviněný stíhán.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud **skutkový stav tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.**

Obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání, která mu byla kladena za vinu. Pokud se týká jednání uvedených v bodě 1 a 2 obžaloby, zde argumentoval tím, že k takovému jednání ani dojít nemohlo, neboť ve stanu nebyl ubytovaný sám, když po celou dobu jeho přítomnosti na táboře s ním byly ubytovány další **vedoucí, a to [REDAKCE] a [REDAKCE]. V tom roce nebyl ani vedoucím nikoho z poškozených, neboť ti byli ve starším oddíle a on byl vedoucím v oddílu mladších dětí.** Dále uvedl, že pokud [REDAKCE] tvrdil, že k němu do stanu měl jít v době, kdy měl hlídku a někdy kolem půlnoci, nemohlo k tomu dojít, neboť to by musel mít hlídku jako první a první z dětí chodil budit tzv. **velden. Musel by tedy přijít na to, že poškozený není ve svém stanu a musel by jej hledat a najít u něj.** Rovněž tak si odporují tvrzení poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE], když [REDAKCE] měl jít k němu do stanu až po [REDAKCE] a měl tam být celkem 6x, vzhledem k tomu, že [REDAKCE] uvedl, že se mu to stalo někdy ve třech čtvrtinách tábora, [REDAKCE] by to ani nestihl, aby k němu celkem 6x mohl jít. Pokud se týká jednání pod bodem 3, k tomu obžalovaný uvedl, že se ho rovněž nedopustil a uvedl, že je absurdní, aby poškozený, pokud by měl takové negativní zkušenosti z předcházejícího tábora, na další tábor vůbec jel. Dále obžalovaný vypověděl, že ani v tomto roce nespál ve stanu sám, ale vyloučil, že by ve stanu sám spál poškozený [REDAKCE]. V tom roce měl spát ve stanu s [REDAKCE]. **K bodu 4** obžalovaný vypověděl, že se rovněž tvrzení [REDAKCE] nezakládá na pravdě, v ten den byli všichni hrozně unavení a on, pokud si vzpomínal, spál na dvojposteli s [REDAKCE]. V žádném případě se vůči poškozené ničeho **nedopustil. Tvrzení všech poškozených si vykládal tak, že reagovali na článek v časopisu [REDAKCE].**

Poškození [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v přípravném řízení i při hlavním líčení popsali, kdy, kde a za jakých okolností mělo k zneužívání ze strany obžalovaného dojít. I při hlavním líčení potvrdili, že obžalovaný se měl k nim nevhodně chovat tak, jak bylo uvedeno v obžalobě.

Svědkyňě [REDAKCE] vypověděla, že je sestrou poškozeného [REDAKCE], a že bratr jí o všem řekl asi tak rok poté, co z oddílu odešel. Reagoval tak na článek, který vyšel v časopisu [REDAKCE]. Řekl jí, že se mu stalo něco podobného, bližší podrobnosti si již svědkyně nepamatovala. Mělo k tomu dojít ve stanu na táboře. [REDAKCE] u toho nebyla. Pokud jí o tom bratr řekl, ona u toho také nebyla. [REDAKCE] jí pak řekla, co se jí stalo v [REDAKCE] a v [REDAKCE]. V přípravném řízení svědkyně uvedla, že jí poškozená říkala, že se jí obžalovaný měl v [REDAKCE] dotýkat po nahém těle i v rozkroku a že jí měl vsunout **prsty do přirození.** Při hlavním líčení pak uvedla, že prsty do přirození jí měl strčit někde v [REDAKCE].

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že v roce 2008 spál ve stanu s poškozeným [REDAKCE] a že se nestalo, že by byl poškozený někdy přes noc mimo stan. Na [REDAKCE] si dobře pamatoval, protože to byl jeho jeden z nejlepších

kamarádů. Na tomto svém tvrzení svědek setrval i při konfrontaci s poškozeným [REDAKCE]. To, že v roce 2008 spal ve stanu s poškozeným [REDAKCE] svědek dokládá i tím, že na fotografii, která je ve spise založena na čísle listu 39, ukazoval věci, které byly jeho.

Svědkyň [REDAKCE] vypověděla, že se účastnila přechodu [REDAKCE], pokud se týká posledního přespání v penzionu, uvedla, že přišli hodně pozdě, někdy kolem dvaceti tří hodin a svědkyně si již nepamatovala, kdo s kým na pokojích spal.

Svědek [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaného zná a pokud se týká táborů a na [REDAKCE], popsal, jak probíhal den, jak byly celé tábory organizovány. Dále uvedl, že ve stanech se spalo po dvou, výjimkou byl pouze on a pan [REDAKCE], kteří spali sami. Co se týkalo konkrétně obžalovaného, zde svědek uvedl, že musel spát s někým s vedením a to buď s [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. V roce 2008 on dokonce musel spát v inventární stanu, takže tábor byl zcela plný. Dále svědek pochyboval o tom, že by některé z dětí spalo ve stanu samo. O tom, že by se měl obžalovaný nevhodně chovat k nějakým dětem, svědek nic nevěděl.

Svědek [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaného zná přes oddíl [REDAKCE]. Táborů se účastnil v roce 2007 až 2009. Svědek dále uvedl, že během tábora žádné z dětí nebylo ve stavu samo. Dále svědek uvedl, že se zúčastnil i zájezdu do [REDAKCE] a byl ubytován společně s obžalovaným a přišla k nim [REDAKCE] a chtěla u nich spát. Přišla za nimi celkem 2x a vždy spala na posteli mezi ním a obžalovaným. Svědek vyloučil, že by mezi nimi a poškozenou mělo k něčemu dojít. Dále uvedl, že její poškozená začala hladit, ale bylo to takové přátelské pohlazení. Zpočátku to zkoušela i na obžalovaného a ten se otočil a spal a pak to zkoušela i na něj. K ničemu jinému nedošlo, kdyby mělo dojít k něčemu jinému, musel by si toho všimnout.

Svědek [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaného znal od roku 2002. Obžalovaný s dětmi neměl žádné problémy, děti ho měly rády a nezažil, že by se k dětem špatně choval. Pokud se týká ubytování ve stanech, ve stanu sám spal jenom on, protože nikdo další se k němu do stanu nevešel. Co se týká obžalovaného, ten spal buď s [REDAKCE] nebo s [REDAKCE]. Děti rovněž spaly spolu, žádné z dětí nespalo samo. A to ani za situace, kdy počet dětí byl lichý.

Svědek [REDAKCE] vypověděl, že v roce 2007 a 2008 byl vedoucím celého tábora. Pokud se týká ubytování vypověděl, že vedení spalo zvlášť od dětí a ve stanu nespalo nikdo sám kromě pana [REDAKCE] vzhledem k jeho postavě. Rovněž tak obžalovaný nebyl ve stanu sám a svědek se domníval, že ve stavu byl s [REDAKCE]. Svědek rovněž vyloučil, že by některé z dětí spalo ve stanu samo. Pokud byl počet dětí lichý, spaly i po třech. Poškozený [REDAKCE] roce 2008 nebyl ve stanu sám. Svědek se domníval, že celá záležitost vznikla z popudu poškozeného [REDAKCE], ke kterému se ostatní připojili. Pokud se týká [REDAKCE], svědek uvedl, že konkrétně v [REDAKCE] to byla ona, kdo se k němu vnucoval na pokoj. On však trval na tom, aby tam nespala. O tom že

spala na pokoji u obžalovaného svědek nevěděl.

Svědék [REDACTED] vypověděl, že byl na zájezdu v [REDACTED] a pokud se týká poškozené [REDACTED], nevěděl, zda spala na **pokoji s** obžalovaným. V **žádném** případě si však nestěžovala, že by se k ní měl obžalovaný špatně chovat.

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že byla na táboře v roce 2007, bylo to poprvé, byla to pro ni zcela nová zkušenost a proto si to dobře pamatovala. Byla i na táboře v roce **2008. Pokud se týká roku 2007, byla tam po celou dobu** tábora. Zpočátku byla ve stanu s [REDACTED] a když odjel oddíl [REDACTED] přestěhovala se k obžalovanému a byla u něj do konce tábora. Na začátku tábora byla u obžalovaného ubytována [REDACTED]. Děti k nim do stanu **žádné** nechodily. Na rok 2008 si už svědkyně tak přesně nepamatovala ve stanu s obžalovaným byla buď ona nebo [REDACTED]. **Žádné děti k nim do stanu** nechodily, rovněž tak si svědkyně nevzpomínala, že by některé z dětí **bylo ve stanu samo a ani na to**, že by byly ve stanu ve třech. K tvrzení svědkyně [REDACTED] uvedla, že nebylo běžné, aby děti spaly s vedoucími a stávalo se to jenom výjimečně. Konkrétně v jejím případě to bylo v rámci **přípravy programu a** [REDACTED] u ní **spala** jednu noc. Rovněž tak popřela, že by vedoucí spali sami s **výjimkou [REDACTED], který byl** hodně velký a proto pro jeho pohodlí spal sám. Jinak vedoucí spali po dvou. Dále vypověděla, že je nesmysl, aby v roce 2008 poškozený [REDACTED] spal ve stanu s obžalovaným. Podle ní nebylo možné, aby [REDACTED] spal ve stanu u obžalovaného celkem 6x.

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že v roce 2007 byla na táboře po celou dobu, co tam byl oddíl [REDACTED]. Po čtrnácti dnech odjeli. Dále svědkyně uvedla, že se nestávalo, že by děti spaly ve stanu s vedoucími a rovněž si nevzpomínala, že by některé z dětí spalo ve stanu samo. Výjimkou mohl být případ, kdy dítě bylo nemocné. Rovněž tak svědkyně nic nevěděla o tom, že by děti spaly ve stanu u obžalovaného. To podle ní nebylo možné. V roce 2007 byla po celou dobu ve stanu společně s obžalovaným, v roce 2008 rovněž byla ubytována s ním ve stanu, ale nevyloučila, že pokud [REDACTED] měla další den program společně s obžalovaným, spala s ním ve stanu [REDACTED]. **S kým spali ve stanu poškození si svědkyně již nevzpomínala.** Byla rovněž na výletě v [REDACTED], **ale s kým spal na pokoji obžalovaný si již nepamatovala.** Nevyloučila, že je i možné, že spala na pokoji s ním. Do penzionu přišli hodně pozdě a byli **unavení** a šli spát. Kdo s kým spal si již nepamatovala. Vzpomněla si, že poškozená [REDACTED] byla rovněž v [REDACTED], avšak nevšimla si ničeho, co by svědčilo, že by se obžalovaný měl k ní nevhodně chovat.

Svědék [REDACTED] uvedl, že byl na táborech v **roce 2007 i 2008**, avšak již si nevzpomínal, s kým spali ve stanu poškození, **ani s kým spal** obžalovaný. Dále uvedl, že v roce 2008 ani jindy nespalo nějaké dítě ve stanu samo. Samo mohlo být jedině když bylo nemocné, při běžném chodu tábora to možné nebylo. Dále svědek uvedl že byl i v [REDACTED]. Poslední noc přišli do penzionu hodně pozdě, už za tmy. Kdo s kým spal na pokoji si svědek nepamatoval. On spal s [REDACTED] ve dvoulůžkovém pokoji, **s kým** spal obžalovaný si nepamatoval.

Svědék [REDACTED] vypověděl, že byl v roce 2007 a 2008 na táboře, **zda** tam byli poškození [REDACTED] a [REDACTED] si už nepamatoval. Svědek [REDACTED] **v roce 2008** na táboře byl. Rovněž tak byl na výletě v [REDACTED], s kým spal obžalovaný nebo poškozená [REDACTED] si nepamatoval. Dále svědek vypověděl, že si myslí, že se nestalo, aby dítě spalo ve stanu samo.

Svědék [REDACTED] uvedl, že na táboře v letech 2007 a 2008 byl. Ovšem nepamatoval si, s tím spal ve stanu, vzpomínal si na poškozené [REDACTED] i [REDACTED], ale nevěděl, s kým ve stanu spali. Pokud se týká [REDACTED], tam rovněž byl, avšak nepamatoval si kdo s kým spal. Dále svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by některé z dětí stalo samo.

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že v oddíle byla od roku 2006 do roku 2009. Na táboře v roce 2007 a 2008 byla. V roce 2008 obžalovaný bydlel ve stanu sám a v roce 2007 si svědkyně nepamatovala. S kým byla v roce 2007 a 2008 [REDACTED] svědkyně nevěděla, v roce 2008 byla [REDACTED] ve stanu sama. Rok 2007 si nevybavovala. Dále si svědkyně vzpomněla, že **v roce 2008 bydlel [REDACTED] ve stanu sám. Svědek [REDACTED] byl ve stanu se [REDACTED], avšak svědkyně nevěděla, v kterém roce. O pohlavním zneužívání se dozvěděla postupně od kamarádů, postižených a od [REDACTED]. [REDACTED] jí to řekl asi rok po táboře. V roce 2008 byla v [REDACTED] a poslední noc spala s [REDACTED] a [REDACTED]. Nikdo jiný u nich na pokoji nebyl. Obžalovaný spal na pokoji s [REDACTED]. Nikdo jiný asi na pokoji již nespál. Po příchodu si řekli, kdo s kým bude spát a obžalovaný řekl, že bude spát s [REDACTED]. [REDACTED] jí asi po roce řekla, co se tam stalo. Svědkyně byla rovněž v [REDACTED] a věděla, že poškozená [REDACTED] spala dvě noci s obžalovaným a [REDACTED]. Neříkala jí, že by k něčemu došlo. Svědkyně rovněž připustila, že se setkala s [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] a probírali, co se řešilo při hlavním líčení. Dále uvedla, že bylo běžné, že děti chodily k **vedoucímu na noc. Paní [REDACTED] z [REDACTED] se s ní setkala a mluvila o [REDACTED] a [REDACTED]. Všechno shrnula, ale neřekla jí, co jí jednotlivci řekli, jen vyvozovala co se tam dělo. Mluvili o [REDACTED] a [REDACTED], zda i o [REDACTED] si svědkyně nevzpomínala. Paní [REDACTED] jí řekla, kdo se měl nevhodně vůči komu chovat.****

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že o obžalovaném věděla od rodičů [REDACTED]. Mluvila o tom přímo s [REDACTED] a on se zmiňoval pouze o obžalovaném. Řekl jí, že ho obžalovaný opakovaně sexuálně zneužil. Dále svědkyně popřela, že by [REDACTED] něco konkrétně sdělila, co se od poškozeného dozvěděla. Rovněž tak si neuvědomovala, že by se bavila o [REDACTED]. Nic jí to neříká a těžko se proto mohla bavit o přechodu [REDACTED].

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že obžalovaný v roce 2007 a 2008 spal ve stanu sám, později připustila, že mohl spát s [REDACTED] **nebo [REDACTED], že už si to nepamatuje. Pokud se týká spaní dětí ve stanu, svědkyně uvedla, že děti nespaly sami a dokonce si pamatovala, že jednou byly ve stanu ve třech. Na přechodu v [REDACTED] byla celkem 2x. Pokud se týká posledního přenocování neřešili, kdo bude s kým spát. S kým spal na pokoji**

obžalovaný si nepamatovala, nepamatovala si ani s kým spala ona sama. Byla i na zájezdu v [REDAKCE], nevěděla, že by tam k něčemu došlo. Rovněž tak si nevzpomínala, že by poškozená [REDAKCE] spala na pokoji s obžalovaným.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že si již nepamatuje, s kým byl v roce 2008 a 2007 ve stanu. Jeho vedoucím byl obžalovaný. Dále svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by některé z dětí **spalo po celou dobu tábora samo**. Vedoucí měli stany sami, zda obžalovaný spal sám nebo s někým, to nevěděl. Rovněž tak nevěděl nic o tom, že by se dítě sebralo a šlo spát k vedoucímu, ovšem tuto skutečnost svědek zároveň nevyklučoval. Na konkrétní případ si nevzpomínal, on sám jednou nebo dvě noci spal s vedoucím. Na kterém táboře to bylo, nevěděl. **Který vedoucí to byl**, rovněž nevěděl, avšak určitě to nebyl obžalovaný. Při pobytu na táborech si ničeho zvláštního nevšiml.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že na táborech v roce 2007 a 2008 nebyl, na přechodu [REDAKCE] byl. Dále uvedl, že podle něj tam k ničemu nedošlo. On je člověk, který moc nespí a rozhodně by něco zaznamenal. Večery a noci trávili ve společných prostorách, většinou v horských chatách. Spali většinou ve společných prostorách, nespali rozdělení, rozhodně se podle něj nestalo, že by byl někdo na pokoji sám nebo ve dvojicích nebo ve trojicích. On spal s obžalovaným a nikdy obžalovaný nespal jinde než on.

Protože z dokazování vyplynulo, že je nutné vypracovat znalecké posudky, **nechal soud vypracovat znalecký posudek jak na obžalovaného, tak i na svědky poškozené.**

Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie na obžalovaného vyplynulo, že nebyla zjištěna žádná duševní choroba ani jiná závažná duševní porucha. Rovněž nebyla prokázána porucha sexuální preference. Znalec ani nezjistil přechodnou duševní poruchu nebo intoxikaci v době páchaní trestné činnosti. Zejména nebyla prokázána parafilie. Znalec proto **nenavrhoval** žádné ochranné léčení. Při hlavním líčení znalec potvrdil závěry, ke kterým došel ve svém posudku. Navíc uvedl, že z jeho pohledu se jeví velmi problematickou skutečnost, že obžalovaný by se měl podobně chovat k oběma pohlavím. Uvedl sice, že to zcela vyloučit nelze, ale z jeho pohledu by takové **chování bylo podivné.**

Ze znaleckého vyšetření všech poškozených pak vyplynulo, že ani u jednoho z nich nebyly zjištěny známky lhavosti či nějaké **negativní** tendence vůči obžalovanému. Poškození i přes svůj tehdejší nízký věk byli schopni si správně vybavit události, ke kterým mělo dojít. Znalci se navíc shodli, že pravidla a předpisy sdružení [REDAKCE] vykazovala známky četných hrubých pochybení proti běžně uznávaným normám podobných organizací. Tyto závěry znalec **potvrdil i** při výslechu. Znalec dále nevyloučil, že poškozeným se ty věci skutečně mohly stát. Dále znalec uvedl, že jak poškozený [REDAKCE], tak i [REDAKCE] jsou hlediska psychologie psychicky labilní. Na dotaz soudu znalec nevyloučil, že je možné, že **by** si vše vymysleli, aby si kompenzovali frustrace, které si nashromáždili za dobu pobytu ve společnosti. Ovšem jeho celkový dojem byl takový, že vypovídali o

něčem co se stát mohlo. Pokud se týká svědkyně [REDAKCE], k té se znalec vyjádřil tak, že její výpověď nebyla zcela věrohodná vzhledem k tomu, že ona jako jediná si **pamatovala**, kdo s kým ve stanu spal, zatímco ostatní děti si to nepamatovaly. Druhá varianta se znalci zdála mnohem věrohodnější.

Dokazování bylo dále doplněno důkazy založenými ve spise, a to informačními letáky o akcích sdružení [REDAKCE] a materiály předloženými obžalovaným, a to denním řádem tábora a článku mé dětství v sektě.

Při právním posouzení věci se soud musel vypořádat jednak s tvrzením obžalovaného, který vše popíral a s tvrzením poškozených, kteří vypověděli, jak mělo k zneužití dojít. V této souvislosti je nutné konstatovat, že důkazní situace **byla pro soud velmi** ztížená nejenom pro velký časový odstup, ale i proto, protože v přípravném řízení nebyly provedeny všechny důkazy, které provedeny být mohly. Týká se to především výsledku některých svědků a **zejména pak té** okolnosti, že ve věci nebyl zpracován žádný znalecký posudek. Minimálně v případě obžalovaného je zcela standardní, že znalecký posudek je v těchto věcech vypracován. Jak už bylo uvedeno výše, soud se často dostával do důkazní nouze, protože svědci si vzhledem k časovému odstupu některé věci **nepamatovali** buď vůbec a nebo pouze částečně.

Pokud se týká roku 2007, zde se obžalovaný hájil tím, že k trestné činnosti z jeho strany nemohlo dojít, neboť po celou dobu tábora nebyl ve stanu sám a logicky tedy k něčemu takovému dojít nemohlo. Tuto jeho obhajobu v podstatě potvrzovaly svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], které uvedly, že s ním ve stanu skutečně ubytovány byly. Tvrzení samotných poškozených si značně odporují. Svědek [REDAKCE] uvedl, že k jeho zneužití mělo dojít někdy ve třech čtvrtinách tábora. **To by znamenalo**, že k tomu mělo dojít kolem 15. července. Dále tento svědek uvedl, že poškozený [REDAKCE] šel do stanu k obžalovanému až po něm a byl tam pouze jedenkrát. Naproti tomu poškozený [REDAKCE] uvedl, že byl zneužit celkem 7x. Ve stanu u obžalovaného celkem asi 3x přespál a obžalovaný byl po celou tu dobu ve stanu sám. Tato tvrzení jsou ovšem vyvrácena jednak svědectvími svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE], a navíc pokud by poškozený [REDAKCE] měl být zneužit celkem sedmkrát, obžalovaný by to do konce tábora těžko stíhal, neboť tábor končil 20. července. I pokud by k prvnímu zneužití došlo tak, aby to bylo možné do konce tábora stihnout, muselo by se tak dít prakticky každý den a je proto nemožné, aby se o tom nedozvěděla svědkyně [REDAKCE], která byla s obžalovaným ve stanu ubytována ve druhé polovině tábora. To, že obžalovaný ve **stanu sám nebyl**, potvrzovali i svědci [REDAKCE], [REDAKCE]t, [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud tedy zjistil, že existují takové pochybnosti o vině obžalovaného, které ve své podstatě nemohly vést k jinému závěru, než k tomu, že obžalovaného není možné uznat vinným ze spáchání skutků v roce 2007.

U trestné činnosti na táboře v roce 2008 poškozený [REDAKCE] uvedl, že spal ve stanu sám a ke zneužití mělo dojít ve druhém týdnu tábora asi celkem 6x. **Dále poškozený** uvedl, že rovněž obžalovaný měl stan sám k dispozici a spal tam sám. Při hlavním líčení svědek upřesnil, že k trestné činnosti mělo docházet asi ob

den. Svědkyně [REDACTED] ani [REDACTED] s obžalovaným ve stanu nespaly, neboť to možné nebylo. Proti tomuto tvrzení poškozeného stálo nejenom tvrzení obžalovaného, který popíral, že by k něčemu takovému došlo, ale i svědka [REDACTED], který uvedl, že po celou dobu tábora spal ve stanu s poškozeným [REDACTED] a ani jednou se nestalo, že by poškozený ve stanu nebyl. Navíc při hlavním líčení na fotografii, která je založena ve spise, ukázal i věci, které byly jeho a mělo to dosvědčovat, že ve stanu skutečně s poškozeným [REDACTED] spal. Rovněž tak svědkyně [REDACTED] a [REDACTED] potvrdily, že s obžalovaným ve stanu byly ubytovány. Svědci [REDACTED], [REDACTED], i [REDACTED] navíc uvedli, že si nevzpomínají, že by děti spaly ve stanech samy. **Pokud to bylo nutné, spaly i ve třech, ale samotné dítě ve stanu nespalo.** Svědci [REDACTED] a [REDACTED] navíc uvedli, že obžalovaný sám ve stanu nespal. Svědci [REDACTED] a [REDACTED] rovněž uvedli, že si nejsou vědomi toho, že by děti spaly ve stanu sami. **Jediná svědkyně [REDACTED] vedla, že poškozený [REDACTED] bydlel ve stanu sám a děti běžně chodily na noc k vedoucím.** Skutečnost, že by děti chodily do stanu k vedoucímu však ostatní svědci vyvraceli. Navíc nelze přehlédnout, že věrohodnost této svědkyně zpochybnil i znalec [REDACTED]. I v tomto případě se soud dostal do **situace**, kdy je zde osamocené tvrzení poškozeného [REDACTED], které je podporováno pouze svědectvím svědkyně [REDACTED], která však jako svědkyně je značně nevěrohodná. Všichni ostatní svědci naopak vypovídali tak, že jejich výpovědi svědčily pro verzi, kterou uvedl obžalovaný. Soud proto i v tomto případě dospěl k závěru, že vina obžalovaného nebyla prokázána.

V případě pohlavního zneužívání, kterého se měl dopustit v [REDACTED] obžalovaný vůči poškozené [REDACTED], zde opět stálo tvrzení poškozené proti tvrzení obžalovaného. Soud se snažil vypátrat a vyslechnout všechny účastníky přechodu [REDACTED], což se mu sice podařilo, avšak nikdo z nich nebyl schopen potvrdit, že k události mělo dojít tak, jak tvrdila poškozená nebo tak jak tvrdil obžalovaný. Výjimku zde opět tvořila svědkyně [REDACTED], **kteřa si jako jediná pamatovala, kdo na jakém pokoji a s kým spal.** Jak už bylo uvedeno výše, tato svědkyně je však značně nevěrohodná, proto jejímu svědectví nebylo možné přikládat náležitou váhu. Soud se tedy snažil opatřit jiné důkazy, které by mohly svědčit o věrohodnosti poškozené [REDACTED]. V této souvislosti bylo zjištěno, že obdobného jednání se měl obžalovaný vůči poškozené [REDACTED] dopouštět i při zájezdu do [REDACTED]. Zde ovšem bylo zjištěno, že jsou značné rozpory mezi verzí kterou prezentovala poškozená a mezi verzemi ostatních svědků. Zde jako stěžejní je možné brát výpověď svědka [REDACTED], který uvedl, že poškozená [REDACTED] s nimi v [REDACTED] na pokoji přespala celkem dvakrát a do pokoje se k **nim** vnutila. Lehla si mezi něj a obžalovaného. Tento svědek vyloučil, že by mezi poškozenou a obžalovaným nějakému pohlavnímu zneužití došlo, neboť by si toho musel všimnout. V této souvislosti je jistě závažnější, že pokud poškozená při hlavním líčení vypověděla, že se jednání obžalovaného v [REDACTED] bála, že po takové negativní zkušenosti sama šla spát na pokoj s obžalovaným v [REDACTED] **a dokonce si lehla mezi něj a svědka [REDACTED] přesto, že měla možnost lehnout si na postel, která byla samostatně v patře nad postelí, kde spali obžalovaný a svědek [REDACTED].** Poškozená to vysvětlovala tím, že předtím požila alkohol, avšak přesto je závažnější, že by po takové negativní zkušenosti vůbec jevila zájem spát s obžalovaným v jedné posteli. K této skutečnosti je nutné zdůraznit, že i znalec

█ vyslovil velké pochybnosti o tom, že by se obžalovaný při svém jednání takto choval k oběma pohlavím. I tato skutečnost určitým způsobem znevěrohodňuje výpověď poškozené. K věrohodnosti této svědkyně nepřispěl ani ten fakt, že na čísle listu 78 spisu vypověděla, že v █, když jí měl obžalovaný osahávat, byla ještě pannou. Ve znaleckém posudku na čísle listu 408, je však uvedeno, že první pohlavní styk měla ve čtrnácti letech. To je tedy zřejmý rozpor, neboť v █ byla v době, kdy jí bylo více než 15 let. Soud zde již nehodnotil, **jak vypovídali svědci, kterým se měla poškozená █ svěřit, jakým způsobem mělo ke zneužívání dojít.** V tomto případě je otázkou, jestli to, co svědci uvedli, poškozená █ skutečně řekla. Jedná se tak v podstatě o svědectví z druhé ruky a není možné tomu přikládat větší důležitost. Na základě všech výpovědí a zjištěných důkazů soud tedy dospěl k závěru, že v posledním případě je k dispozici pouze tvrzení poškozené proti tvrzení obžalovaného. Z dalších jednání a výpovědí poškozené, zejména k pobytu v █, však soud dospěl k závěru, že tato svědkyně není zcela věrohodná. To, že dobrovolně vlezla do postele k obžalovanému v █, těžko může omluvit pouze ten fakt, že byla pod vlivem alkoholu. Pokud by měla tuto negativní zkušenost s obžalovaným, snažila by se mu spíše vyhýbat, než abych vyhledávala jeho společnost **a dokonce s ním dobrovolně spala v jedné posteli a navíc za situace, kdy měla možnost spát na posteli samostatně.** Její tvrzení navíc vyvracela výpověď svědka █. Přehlédnout nelze ani závěr znalce █, který pochyboval o tom, že obžalovaný by se dopouštěl pohlavního zneužití vůči osobám různého pohlaví. Na základě všech těchto skutečností pak soud dospěl k závěru, že ani v tomto případě se bez pochybností nepodařilo obžalovanému vinu **prokázat.**

Proto soudu nezbylo nic jiného, než postupovat podle § 226 písm. a) trestního řádu a obžalovaného obžaloby zprostit, neboť se nepodařilo prokázat, že se skutečně staly skutky, pro které byl obžalovaný stíhán.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od jeho doručení u podepsaného soudu ve trojím vyhotovení. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Plzni. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Okresní soud v Tachově
dne 18.12.2012

Mgr. Ing. Miroslav Vajgant v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Jana Strnadová

